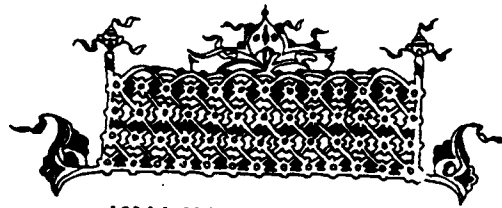

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΤΟΥΠΙΚΛΗΝ
ΚΑΡΣΛΙΔΗΝ, ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΝ

Ποιηθείσα
ὑπὸ Δρος Χαραλάμπους
Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς
τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Ἱερὰ Μονὴ
Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος
Ταξιάρχαι - Σίψα
Δράμα 2008

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΤΟΥΠΙΚΛΗΝ
ΚΑΡΣΛΙΔΗΝ, ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΝ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται
τῇ Δ' Νοεμβρίου καὶ ἡ τῆς ἀνακο-
μιδῆς τῶν χαριτοβρύτων αὐτοῦ λει-
ψάνων τῇ Θ' Φεβρουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ.
Μπούσια

Ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε . νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων .
Ὁ χορὸς· Ἀμήν .

Ὁ προεστώς τὸν 142ο Ψαλμὸν

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου. Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς καταλύξεως. εὐχῆς ἀσιγήτου. Σκληραγωγίας τῆς σαρκός.

ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἰδέσθαι σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος. ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν, ὡς ἐξῆς:

ἀπαθείας, ἀπλότητος
καὶ νήψεως φανὸν νεαυγῆ
μέλψωμεν Γεώργιον,
Ἀναλήψεως μάνδρας
ἀσκητὴν καὶ κτίτορα
ἐνθεώτατον ὕμνοις
καὶ τὰς αὐτοῦ πρὸς Κύριον λιτὰς
οἱ ἐν ἀνάγκαις ταχὺ αἰτησώμεθα.

Δόξα.

Ἦχος Α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Θείας χάριτος ρεῖθρον, θεοφόρον
Γεώργιον,
καὶ κρουνὸν θαυμάτων παντοίων
εὐφημήσωμεν κράζοντες·
δομῆτορ Ἀναλήψεως μονῆς
καὶ Δράμας ἀντιλήπτορ καὶ φρουρέ,
μὴ ἐλλίπτῃς ἰκετεῦων
τὸν μεγαλύναντά σε, πάτερ ὅσιε.
Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ.

δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι,
δόξα τῷ νεαυγῶν σε ἀσκητῶν
πυξίον δείξαντι.

Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κιν-
δύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐ-
λευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποιν-
α, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’
ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται
ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι...εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαι-
ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν
τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρι-
σθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοὶ ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμ-
μένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδε-
νώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς·

«Γεώργιε ὄσιε, εὐλόγει ἡμᾶς οὐρανό-
θεν. Χ.»

Ἦδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιε, ἄστρον νεολαμπές
Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀναλήφεις τῆς μονῆς
δομήτορ ἐν Δράμα, οὐρανόθεν
τοὺς εὐλαβῶς σε τιμῶντας ἐπόπτει.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐλόγει, Γεώργιε θαυμαστέ,
τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας
ὡς ὁσίων νεοφανῶν
φωστῆρα τὸν λάμπαντα ἐν κόσμῳ
σκληραγωγίας ἀκτίσι καὶ νήψεως.

Δόξα Πατρί.

Ὁράϊσον πλήθει τῶν ἀρετῶν
ἡμῶν τὰς καρδίας
τῶν σπευδόντων ταῖς σαῖς λιταῖς
ἐν πτώσεσι βίου ψυχοκτόνοις
καὶ συμφοραῖς καὶ ἀνάγκαις, Γεώργιε.

Καὶ νῦν.

Ρανίδας δακρῶν μου τῶν πολλῶν
ἀπόσμηξον τάχος

ἐγκρατευτὰ θεοφόρε,
ἀσκητὰ Γεώργιε,
Πόντου ἐκβλάστημα.

Δόξα Πατρί.

Ειρηνεύεις τὸν βίον,
σῆ δαψιλεῖ χάριτι,
τῶν πολεμουμένων, τρισμάκαρ,
ὁ τὸν εἰρήναρχον
ὁμολογήσας Χριστὸν
καὶ δι' Αὐτὸν ὑπομείνας
φυλακὴν καὶ βάσανον,
πάτερ Γεώργιε.

Καὶ νῦν.

Οὐρανῶν ὑπερτέρα,
σῶν οἰκετῶν φρόνημα,
Κεχαριτωμένη, Κυρίου
Μῆτερ, οὐράνωσον,
τῶν ἀνυμνούστων λαμπρῶς
τὰς ἀρετὰς Γεωργίου,

μανδηλίῳ σῶν προσευχῶν
πρὸς Κύριον, τὸν μονογενῆ σου
Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεωργήσας πλουσίως
τῆς ἀρετῆς ἄσταχυν
συντομία, πάτερ, ἀγώνων,
σκληραγωγία σου
καὶ ἀενάῳ εὐχῇ
εὔρες, Γεώργιε, χάριν
τὸν καρπὸν σῆς χάριτος
πέμπειν σοῖς πρόσφυξι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων χειμάρρους
ἡ σὴ σορός, ὅσιε,
ὥφθη τῶν τιμίῳν λειψάνων,
ἦν ἀπεκάλυψαν
ἄρτι λαγῶνες τῆς γῆς,

Δράμας τοῦ κοσμήτορος
καὶ ἀντιλήπτορος.

Αγίασον
ἀπιστῶν χορείας τιμώντων σε
κατὰ χρέος,
εὐγεώργητον ὡς ἀγρόν,
Γεώργιε, νήψεως,
εὐχῆς ἀσιγήτου καὶ ἀπαθείας.

Επίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς ἐκείνων, δι'
οὐς ἡ Παράκλησις τελεῖται καὶ ἡμεῖς
ψάλλομεν τό, Κύριε, ἐλέησον (ιε')

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν τὸ ἐπόμενον·
Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πατέρων σεπτῶν τῆς πίστεως
Πθησαύρισμα,
ψυχῶν ἀπλανὲς οἰακοστροφή,
σκήνωμα
εὐπρεπὲς τῆς χάριτος
καὶ νεόδητε πύργε συνέσεως,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ἐκτενῶς
Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, Γεώργιε.

Ἦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωφροσύνης κειμήλιον
καὶ λαμπρὸν παλάτιον ὁσιότητος,
σωφρονεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον
ἐπικαλουμένους σε, Γεώργιε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

προσκυνοῦμεν χαριτόβρυτον σορὸν
ἐν μονῇ τῆς Ἀναλήψεως, Γεώργιε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύτης τὴν ἀχλὺν
καὶ σκοτόμαιναν τῶν θλίψεων
δασκέδασον αὐγαῖς σῶν προσευχῶν,
σέλας νέων ἀσκητῶν, σεμνὲ Γεώργιε.

Δόξα Πατρὶ.

Ὅσιε Χριστοῦ,
θαυματόβρυτε Γεώργιε,
καταπράυνον παθῶν ἡμῶν ὀρμᾶς
χαμαιζήλων τῶν ἐκθύμως μελωδούν-
των σε.

Καὶ νῦν.

Γῆθεν πρὸς νομᾶς
οὐρανοῦ ἡμᾶς ἀνάγαγε,
τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ ἐπισκοπῇ
καὶ πρεσβείᾳ. ἀγλαῆ Θεογεννήτρια.

Ἰσχυροὺς τὸν ἀλάστορα
πολεμῆσαι πάντας ἡμᾶς ἀνάδειξον,
ὁ αὐτοῦ τὰ πανουργεύματα
λύσας σαῖς ἀσκήσεσι, Γεώργιε.

Δόξα Πατρὶ.

Εὐσυμπάθητον Κύριον
δυσωπεῖν μὴ παύση αἰεὶ, Γεώργιε,
ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε
ὡς ὁσίων νέων σεμνολόγημα.

Καὶ νῦν.

Ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης σου
πάντας περιφρούρει
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε
καὶ περισκεπε καὶ φύλαττε
πρόσφυγας τοὺς σοὺς, Θεογεννήτρια.

Ἦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνοῖς σε φαιδροῖς
καταστέφοντες λειψάνων σου

Ἦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπάκουσον ἱκετῶν, Γεώργιε,
τῶν θερμῶν σου καὶ παράσχου
σὴν χάριν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἀσπαζομένων
τὴν τῶν λειψάνων σου θήκη
τὴν πάνσεπτον,
ἐν Ἀναλήψεως μονῇ,
ἦν ἐκ βάθρων ἀνήγειρας, ὄσιε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεων κρήνη ὠφθης ἄφθονος
ἐν ζωῇ καὶ μετὰ πότμον, θεόφρον,
ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων
τῶν Δραμινῶν ἀσθενούντων, Γεώργιε,
καὶ τῶν σπευδόντων εὐσεβῶν
πανταχόθεν τῇ θείᾳ σου χάριτι.

Δόξα Πατρὶ.

Ἡ θήκη σου τῶν ὀστέων πέφηνε
μυροθήκη πανευώδης θαυμάτων

καὶ ἀγιάσματος κρήνη τοῖς πόθῳ
καὶ καταλύξει ψυχῆς προσπελάζουσιν
αὐτῇ, ὁσίων καλλονῇ
καὶ Ποντίων περίβλεπτον καύχημα.

Καὶ νῦν.

Μνημόνευε τῶν μακαριζόντων,
Θεοτόκε, εἰς αἰῶνας αἰώνων
καὶ Γεωργίου ὁσίου τὴν μνήμην
ἐπιτελούντων, τοῦ Δράμας ἀκέστορος
καὶ Ἀναλήψεως μονῆς
ταχινού ἀρωγοῦ καὶ συλλήπτορος.

Ἐγίασον
Ἀπιστῶν χορείας τιμώντων σε
κατὰ χρέος,
εὐγεώρητον ὡς ἀγρόν,
Γεώργιε, νήψεως,
εὐχῆς ἀσιγήτου καὶ ἀπαθείας.

Ἦχραντε.
Ἄ ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμη-

ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ἄ Χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ)

Ἄ Ἱερεῦς·

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἄ Χορός·

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἄ Ἱερεῦς·

Τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ματθαίου ια'. 27-30)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει
τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πα-
τέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ
ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.
Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες
καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω

νεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τε-
κούσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μη-
τρικὴν παρῶρησιαν.

Ἄ Ἱερεῦς μνημονεύει ὡς δεδήλωται,
Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν·

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἀργυρουπόλεως ἔνθεον βλάστημα
καὶ Γεωργίας σεπτὸν ἐνδιαίτημα,
ὁ ἐν τῇ Δράμα ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος
καὶ ἀγιάσας μονὴν Ἀναλήψεως,
ἡμῶν ἴσθι φύλαξ, Γεώργιε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
ὁσίου αὐτοῦ (δίς).

Στίχ. θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ

Ἄ Ἱερεῦς

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς

ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς
καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι
καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε
ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ
ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐστιν.

Ἄ Χορός·

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐ-
λεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐ-
μῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν

οϊκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὡλβε πολυτίμητε
 τοῦ πανσθενοῦς Παρακλήτου,
 ἀσκητὰ Γεώργιε,
 Δράμας φύλαξ ἄγρυπνε,
 ὁ ἐν ἔτεσι
 λόγοις καὶ πράξεσι
 λάμπας τοῖς ἐσχάτοις
 ὡς ἀστήρ ἀειλαμπέστατος
 καὶ ἀμαρύγμασι
 τῶν ἀσκητικῶν παλαισμάτων σου
 φωτίσας τῶν προσφύγων σου
 τὰς ψυχάς, παθῶν πόρρω δίωξον
 ζόφωσιν, φωσφόρε
 δομῆτορ Ἀναλήψεως μονῆς,
 ὁ πᾶσι νέμων ἰάματα
 τοῖς ἀνευφημοῦσί σε.

λου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης τοῦ ἀπὸ Δράμας, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Εὐγενίου τοῦ Τραπεζουντίου, Τῆς ἀγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων, ἰκετεύομέν σε. μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τό·

Σῶσον, ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ ἐπιλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οϊκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγά-

Ὁ Χορός, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν· Ἐλεεί καὶ οϊκτιρμοῖς, Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσκητὰ ἐλεῆμον,
 Ἀπροσφορᾶς ἐχμαγεῖον
 πρὸς χρείας ἔχοντας,
 Γεώργιε, ἀγάπης
 καὶ συμπαθείας κέρας,
 σοὺς ἰκέτας ἀξιώσον
 κατανοεῖν ἐνδεῶν
 ἀνάγκας καὶ πενήτων.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωφροσύνης ταμεῖον
 καὶ συνέσεως βᾶθρον,
 σεπτὲ Γεώργιε,

ὑπέμεινας βασάνους,
πολλὰς ἐν Γεωργίᾳ
δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος,
Ὡ καὶ πρεσβεύεις θερμῶς
ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου.

Δόξα Πατρί.

Ὁδηγὸς πλανωμένων
σταθῆρὸς καὶ ἰθύντωρ
πιστῶν πρὸς θέωσιν
ὀφθείς, ἐχειραγώγεις
λαὸν πρὸς σωτηρίαν,
ὑπὲρ οὗ νῦν τὸν Κύριον
ἐκδυσωπεῖς ἐκτενῶς,
Γεώργιε παμμάκαρ.

Καὶ νῦν.

ὑπερόπτας προσύλων
τοὺς οἰκέτας σου δεῖξον.
Θεογεννήτρια,
καὶ ζηλωτὰς ἀρρέυστων,

Ναὲ χαρίτων
τοῦ Παρακλήτου, τὰ βάθη
καρδιῶν ὁ γινώσκων, κοπρίας
κάθαρον παθῶν με,
Γεώργιε, βοῶ σοι.

Καὶ νῦν.

Ὁυρανοδρόμον
ὑπόδειξόν μοι πορείαν,
Θεοτόκε, τῷ σὲ ἀνυμνοῦντι
ὡς πιστῶν ἀπάντων
ἰθύντειραν πρὸς πόλον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον,

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαυμάτων μυροθήκη
πέλει σῶν λειψάνων
ἡ χαριτόβρυτος θήκη. Γεώργιε,
ἦν εὐλαβῶς προσκυνοῦντές σε
μακαρίζομεν.

Γεώργιος ὁ θεῖος,
ἅπερ ἄρτι ἐζήλωσε,
ὁ ἀσκητῆς ὁ σοφὸς
Ταξιαρχῶν τῆς Δράμας.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ροαῖς ἰδρώτων
καὶ ἀειρρόυτων δακρῶν
ὁ ἐκπλύνας στολὴν τῆς ψυχῆς σου,
πλῦνόν μου καρδίας,
Γεώργιε, τὸν ῥύπον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσθενειῶν μου
ταχὺ ἀπέλασον ἄλγος,
ταχινὲ ἰατρὲ ἀσθενούντων,
σοὶ καταφευγόντων,
Γεώργιε, ἐν νόσσις.

Δόξα Πατρί.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐχαῖς σου ἀσιγήτοις
ἐσκέπε σοὺς ἱκέτας,
οὓς οὐρανόθεν αἰεὶ ἐπισκίαζε,
σημειοφόρε, ὀσίων φανέ, Γεώργιε.

Δόξα Πατρί.

Ναὲ ἡγιασμένε
ἄρετῆς· νηστείας,
σκληρᾶγωγίας, εὐχῆς,
καὶ χρηστότητος,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει Χριστόν,
Γεώργιε.

Καὶ νῦν.

Χαρᾶς ἡμῶν καρδίας
πλήσον. Θεοτόκε,
νῦν Γεωργίου τιμώντων
τὰ σκάμματα
καὶ ὀλοθύμως, Παρθένε.

μακαριζόντων σε.

Καὶ εὐθύς, τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε, τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν·
τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ
μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς
τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν· ἡμεῖς
δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα·
Μεγαλυνάρια

Γεώργιε, θαυμάτων,
Χριστὸν τῶν ἀγαπώντων
θεῖον κιννάμωμον.

Σκέπε τὰς χορείας μοναζουσῶν
Στῆς σεπτῆς μονῆς σου,
Ἄναλήψεως τοῦ Χριστοῦ,
ἀσκουμένων κλέος,
Γεώργιε, τῶν νέων,
καὶ ῥύου σοὺς ἰκέτας
πόνων καὶ θλίψεων.

Θήκην προσκυνοῦντες τὴν ἱεράν
σῶν σεπτῶν λειψάνων,
τὴν ὑπάρχουσαν θαυμαστῶς
ιαμάτων κρήνην
σὲ ἀνυμνολογοῦμεν,
Γεώργιε, ὀσίων
νέων καλλώπισμα.

Πάντας καταξίωσον τῆς σὺν σοὶ
ἁρμομονῆς ἐν πόλῳ

Χαίροις, ταπεινώσεως λαμπηδῶν,
Χαίροις, ἐναρέτου
πολιτείας ὁ ἀκρεμῶν,
χαίροις, τῶν ὀσίων
πατέρων κοσμιότης
τῶν ἄρτι ἐκλαμψάνων,
μάκαρ Γεώργιε.

Κτίτορ Ἄναλήψεως τῆς μονῆς
Κτῆς σεπτῆς ἐν Δράμα,
ὁ ἀσκήσει καὶ προσευχῇ
θεωθεὶς ἀρτίως,
Γεώργιε, ἀξίως
παντοίων ἰαμάτων
χάριν ἀπέληφας.

Χαίροις, Πόντου ἔρνος νεοθαλές,
Χαίροις, ἱὸν Δράμας
μυροβόλον καὶ εὐανθές,
χαίροις, μυροθήκη,

καὶ ἀφθίτου ἐν οὐρανοῖς
εὐφροσύνης, πάτερ
Γεώργιε, πατέρων
τῶν νεαυγῶν ἀκρότης
καὶ γέρας πάντιμον

Χαίροις ἱερέων ἢ καλλονῆ
καὶ τῶν μοναζόντων τύπος
θεῖος ἐν ἀρετῇ, χαίροις ὁ τῆς Σίφας
θερμότατος προστάτης,
Γεώργιε παμμάκαρ, Ὀσίων σύσκηνε.

Ἐκ τοῦ ὄρους, Σῶτερ, τῶν ἐλαιῶν,
Ἐσαρκὶ ἀνελήφθης, καθορόντων
τῶν Μαθητῶν. Ὅθεν σου τὴν θείαν,
Ἄνάληψιν ὑμνοῦμεν, δι' ἧς ἡμᾶς πρὸς
δόξαν, ὑψώσας ἄρρηκτον

Σήμερον ἢ πάναγνος Μαριάμ, τῷ
Σναῶ προσάγει, ὡπερ βρέφος
τὸν Ποιητὴν. Ὅν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, ὁ

Πρέσβυς δεδεγμένος, Θεὸν αὐτὸν
κηρύττει κἄν σάρκα εἴληφε.

Εἶτα

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός,
ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (τρὶς).

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύ-
ριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡ-
μῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνο-
μίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι

τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια·

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀναλήψεως μάνδρας σεπτὸν
Ἀδομήτορα,
χαροποιουῦ πένθους μύστην,
καρδιακῆς προσευχῆς,
ταπεινώσεως καὶ νήψεως
τὸ ἔσοπτρον,
ὕμνοις, Γεώργιον, πιστοί,
ὡσπερ ὁμολογητῶν
τιμήσωμεν νέον εὐχος
βοῶντες φρούρει θεόθεν,
σημειοφόρε, τοὺς ἰκέτας σου.

Ἔτερον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε...

Ἐκ Πόντου ἀνέτειλας
ὡσπερ ἀστήρ φαεινός.

τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀ-
γιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμα-
τα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τὴν Δράμαν ἐφώτισας
ταῖς διδασκαίς σου σοφέ,
τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτεία σου·
Ὅθεν τοῖς προσιούσι
τῇ ἀγία Μονῇ σου
νέμεις αὐτοῖς εἰρήνην
καὶ παντοίας ἰάσεις
ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν.
Γεώργιε, πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ μνημονεύει καὶ πάλιν ὁ Ἱερεύς.
Εἰς ἐκάστην δὲ αἵτησιν ὁ Χορός·
Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου...

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης....

Καὶ μνημονεύει καὶ πάλιν ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἱερὰν Μονὴν ταύτην, τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν Μονήν, πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηθρον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι

Ἄγιων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρος.

Τροπάριον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...

Φύλαξ Ἀναλήψεως μονῆς
ἄγρυπνε καὶ Δράμας ἀκέστορ,
νεοφανὲς ἀσκητά,
χάριτος, Γεώργιε,
λαμπτήρ φανότατε
καὶ ἰάσεων χεῖμαρρε,
τοὺς σοὶ προσιόντας
ρύσαι βλάβης ὄφειως,
κινδύνων, θλίψεων,
πόνων καὶ στενώσεων ὄμβρω
τῶν δεήσεών σου πρὸς Κτίστην

ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόνηθρος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρὸς· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν

καὶ Θεὸν ἡμῶν τὸν εὐσυμπάθητον.

Δέσποινα, πρόσδεξι
τάς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Ἱεράρχην Δράμας, Γεώργιε, Παῦλον,
σκέπε καὶ φύλαττε, βοᾷ Χαραλάμπης.

Τέλος καὶ δόξα τῷ μόνῳ ἀληθινῷ
Θεῷ ἡμῶν

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΤΟΥΠΙΚΛΗΝ ΚΑΡΣΛΙΔΗΝ
ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

Ποίημα

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Ὁ Κανὼν φέρει τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα·
«Χαῖρε, Γεώργιε ὄσιε* νέον Ποντίων
εὐχος* Δραμινῶν ἀντιλήπτορ.Χ.»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΡΣΛΙΔΗΝ

51

Ἄντιλήπτορ θεῖε
Δραμινῶν εὐσεβῶν,
μὴ ἐλλίπτῃς ἐποπτεύων ἀείποτε
τοὺς τιμῶντάς σε, Γεώργιε σεπτέ.

Ἰερέων γέρας
νεαυγῶν καὶ φωστήρ
εὐσεβείας ἀνεδείχθῃς νεόφωτος,
φίλε γνήσιε, Γεώργιε, Χριστοῦ.

Ῥαντισμῶ εὐχῶν σου
ἀγιαζεις ἡμᾶς
τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἐκθύμως, Γεώργιε,
καὶ λειψάνων προσκυνοῦντάς σου
σορόν.

Ἐκ νεότητός σου
ἐπεθύμεις Χριστῶ
ἐαυτὸν ἀφιερῶσαι, Γεώργιε,
ὁ λαβὼν καὶ στέφος ὁμολογητῶν.

50

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΣΤΑΣΙΣ Α΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε,
Ὅρθοδόξων χοροί,
Ἄναλήψεως Μονῆς τὸν δομήτορα,
ὀσιώτατε Γεώργιε, σοφέ.

Μακαρίζομέν σε
Πόντου θεῖε βλαστὲ
καὶ τῆς Δράμας ἀντιλήπτορ,
Γεώργιε,
ἀσκητῶν νεολαμπῶν ὑπογραμμέ.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα Ἀκροστιχίδα·
«Χαῖρε, Γεώργιε ὄσιε»

Χαῖρε, Μάνδρας κτίτορ
ιερὲ καὶ σεπτέ,
Ἄναλήψεως ἐν Δράμα, Γεώργιε.
νέον εὐχος θεοφόρων ἀσκητῶν.

52

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Γεωργὸς ἐδείχθῃς
τῆς ἀρούρης ψυχῶν
Δραμινῶν πιστῶν, Γεώργιε, ἄριστος
ὁ ἀόκνως σπείρων σπόρον
τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ Ποντίων χώρας
ρόδον, μάκαρ, φυὲν
ἄρτι, ἠϋφρανας, Γεώργιε πάνσοφε,
ἀρεταῖς σου εὐσεβούντων
τοὺς χορούς.

Ὡς χρηστοηθείας,
ἀσιγήτου εὐχῆς
καὶ συνέσεως ταμεῖον, Γεώργιε,
σὲ ὑμνοῦμεν αἰ χορεῖαι Δραμινῶν.

Ῥεῖθροις σῶν ιδρώτων
καὶ δακρύων στολὴν
τῆς ψυχῆς σου κατεκάλλυνας, ὄσιε,
θεοῦ Πνεύματος, Γεώργιε, ἀκτίς.

Γῆθεν σοὺς ἰκέτας
πρὸς νομὰς οὐρανῶν,
ἰκεσίαις σου, Γεώργιε, ἴθυνον,
προσκυνοῦντάς σου λειψάνων
τὴν σορόν.

Ἰον μυροβόλον
ἀρετῆς ἀκραιφνοῦς,
εὐωδίασας ὀδμαῖς σου, Γεώργιε,
Ὁρθοδόξων Μακεδόνων τὴν πληθύν.

Ἐφορῶν μὴ παύση
οὐρανόθεν ἡμᾶς
τοὺς προφέροντας, Γεώργιε,
κλῆσίν σου
εὐλαβῶς τὴν παναγίαν καὶ σεπτὴν.

Ὁ τοῦ Πόντου γόνος
καὶ βλαστὸς εὐθαλῆς,
ὦ Γεώργιε, τῆς Ἀργυρουπόλεως,
ἰαμάτων χάριν εἴληφας πολλήν.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἄξιον ἔστι.

Ἄξιόν ἔστι
μακαρίζειν σε, τὸ νέον εὐχος
Πόντου καὶ περιδοξὸν καύχημα
Δράμας, Ὅσιε Γεώργιε, σοφέ.

Ἄξιόν ἔστι
μακαρίζειν σε, τοῦ Παρακλήτου
πρόβολον, Γεώργιε Ὅσιε,
Ἀναλήψεως δομήτορα Μονῆς.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα Ἀκροστιχίδα·
«Νέον Ποντίων εὐχος».

Νέε ἀσκητά,
κατευθύντορ ἀπλανές πρὸς πόλον
Δραμινῶν σπευδόντων σῆ χάριτι,
χαῖρε. Ὅσιε Γεώργιε, σεπτέ.

Ἐκτυπον λαμπρὸν

Σοῦ λειψάνων θήκη
προσκυνοῦντες πιστῶς
τὴν ἐκβλύζουσαν πιστοῖς τὰ ἰάματα
ἀνυμνοῦμέν σε, Γεώργιε, λαμπρῶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἴδε οὐρανόθεν,
Παναγία Τριάς,
τοὺς δοξάζοντας Σὸν κράτος
καὶ χάριν Σου
πέμψον πᾶσι Γεωργίου ταῖς λιταῖς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας βάθρον,
συμπαθείας κρηπίς
καὶ ἀγάπης, Θεοτόκε, θεμέλιον,
οὐρανόθεν ἐπιστήριζε ἡμᾶς.

καὶ αὐθις τὸν πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε,
Ὁρθοδόξων χοροί,
Ἀναλήψεως Μονῆς τὸν δομήτορα,
όσιώτατε Γεώργιε, σοφέ.

θείας πίστεως, ὁμολογίας
τῆς Χριστοῦ, Γεώργιε, κλήσεως
καὶ ἀσκήσεως ἐδείχθης ἀκραιφνοῦς.

Ὅσιε Χριστοῦ,
φίλε γνήσιε καὶ ποδηγέτα
εὐσεβῶν, Γεώργιε, ἴθυνον
τοὺς τιμῶντας σε πρὸς δόμους
οὐρανῶν.

Νύκτα τῶν παθῶν
τῷ φωτὶ ἀπήλασας εὐχῶν σου
καὶ σκληραγωγίας, Γεώργιε,
τῆς σαρκός σου, φωτοφόρε ἀσκητά.

Πόντου εὐθαλές
καὶ νεόφυτον εὐῶδες ῥόδον,
ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, Γεώργιε,
Μακεδόνων εὐωδίασας τὴν γῆν.

Ὅλβε τιμαλφές

Ἀναλήψεως Μονῆς ἐν Δράμα,
τοὺς ἀσπαζομένους, Γεώργιε,
Καθαγίαζε, λειψάνων σου σορόν.

Νέκρωσον ἡμῶν
τὰ χαμαίζηλα σαρκίου πάθη,
ὃ αὐτὰ νεκρώσας συντόνοις σου
ἀγωνίσμασι, Γεώργιε σεπτέ.

Τείχος ἀρράγες
ἀγαθότητος, ὀρθοπραξίας
καὶ ἀλκίμου ὠφθης φρονήματος,
θείου Πνεύματος, Γεώργιε, πυξίς.

Ἰλεων ἡμῖν
τοῖς τιμῶσί σε ἀξιοχρέως
τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι, Ὅσιε,
Δραμινῶν τῆς Ἐκκλησίας θησαυρέ.

Ῥωφθης νεαυγές
Πόντου αὔγασμα καὶ μυροβόλον

ἐκδεχόμεθα ἐνθέρμους σου λιτάς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Οἱ τῶν εὐσεβῶν
Σὲ δοξάζουσι χοροὶ ἀσμένως,
σὺν Πατρὶ καὶ Λόγῳ Παράκλητε,
ὁμοούσιε καὶ σύνθρονε Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκέπασον ἡμᾶς
ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεογεννήτορ,
ἀρωγῆς θερμῆς καὶ προνοίας σου
ὡς ἡ ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Καὶ αὐθις τὸ πρῶτον.

Ἄξιόν ἐστι
μακαρίζειν σε, τὸ νέον εὐχος
Πόντου καὶ περιδοξὸν καύχημα
Δράμας, Ὅσιε Γεώργιε, σοφέ.

τῆς Ἀργυρουπόλεως βλάστημα,
παναοίδιμε Γεώργιε, σοφέ.

Νάρδον τὸ ἡδὺ
ἐγρηγόρσεως καὶ ἀπαθείας
πεφηνῶς, Γεώργιε, ἡδυνας
εὐωδία σου χορείας εὐσεβῶν.

Ἐπηξας Μονὴν
Ἀναλήψεως Χριστοῦ ἐν Δράμα,
ἦνπερ ἐργαστήριον ἔδειξας,
ὦ Γεώργιε, εὐχῆς καρδιακῆς.

Υμνοὶς καὶ ᾠδαῖς
καταστέφοντες σὴν θείαν μνήμην
σῶν λειψάνων θήκην, Γεώργιε,
προσκυνοῦμεν, Δράμας θεῖε ἰατῆρ.

Χαῖρε, ἀσκητὰ
νέε, πίστεως καὶ εὐλαβείας
σκήνωμα. Γεώργιε, κράζοντες

ΣΤΑΣΟΣ Γ'.

Ἦχος γ'. Αἰ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι,
Γεώργιε θεόφρον,
τιμῶμέν σε ἐκθύμως.

Αἰ γενεαὶ σε πᾶσαι,
Γεώργιε, τιμῶμεν,
Ὅσιων νέον γέρας.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέρονται ἀκροστιχίδα:
«Δραμινῶν ἀντιλήπτορ. Χ.»

Διήνυσας τὸν δρόμον
τοῦ σοῦ παρόντος βίου,
Γεώργιε ὀσίως.

Ῥανίσι σου ἰδρώτων
κατήρδευσας τὴν χθόνα,
Γεώργιε, τῆς Δράμας.

Ἄσκήσει σου συντόνω
προσείλκυσας τὴν χάριν,
Γεώργιε, τὴν θείαν.

Μὴ παύση ἐποπτεύων,
Γεώργιε, τοὺς πίστει
σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

Ἰκέτευε τὸν Κτίστην
ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων,
Γεώργιε, σοὺς πόνους.

Νικῆσαι τὸν Βελίαρ
ἀξίωσον ἰκέτας,
Γεώργιε, θερμούς σου.

Ὡς ἴον σε τοῦ Πόντου
νεόφυτον τιμῶμεν,
Γεώργιε, προθύμως.

Ναοὺς χρηστοθηείας,
Γεώργιε, λιταῖς σου

Ἡμεῖς ἐπιτελοῦντες,
Γεώργιε, σὴν μνήμην
πληρούμεθα χαρίτων.

Ποντίων νέον εὖχος,
Γεώργιε, μὴ παύση
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Τὴν χάριν σου τὴν θείαν,
Γεώργιε, ζητοῦμεν
οἱ μακαρίζοντές σε.

Ὁφθεις τοῦ Παρακλήτου
δοχεῖον, πᾶσι πέμψον,
Γεώργιε, σὴν χάριν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ῥοὰς μου τῶν δακρύων
μὴ ἀποποιήσης,
Τριάς ὑπεραγία.

τοὺς σοὺς ἰκέτας δεῖξον.

Ἀστείρευτος χειμάρρους,
Γεώργιε, ἐδείχθη
τῶν σῶν λειψάνων θήκη.

Νῦν δραμινῶν χορεῖαι,
Γεώργιε, ὕμνοῦσι
θαυμάτων σου τὸ πλήθος.

Ταμεῖον ἱαμάτων,
Γεώργιε, ὑπάρχεις
καὶ ξένων παραδόξων.

Ἰάσεις ἀναβλύζει
παντοδαπὰς ἢ θήκη
πανσέπτων σου λειψάνων.

Λαμπὰς ὁμολογίας
φωτόλαμπρος Κυρίου,
Γεώργιε, ὑπάρχεις.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Χαρὰς ἡμῶν τὸν βίον
ἐμπλησον, Παρθένε,
σεμνὴ Θεογεννήτορ.
Καὶ αὐθις τὸ πρῶτον.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι,
Γεώργιε θεόφρον,
τιμῶμέν σε ἐκθύμως.

Δίστιχον

Γεώργιον ἐγκωμίους κατέστειψε
Παύλου ἐνθέρμῳ προτροπῇ Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
Τῷ ΜΟΝῶ ΑΛΗΘΙΝῶ
ΘΕῶ ΗΜῶΝ.